UVODNIK

Časopis *Svjedok* i ove godine donosi suvremena znanstvena, stručna i metodička promišljanja iz područja odgoja, obrazovanja, katoličkog vjeronauka i kateheze. Ako bismo pokušali pronaći zajedničku nit koja povezuje sve tekstove u ovom broju, ona bi se mogla izraziti jednom riječju – odgovornost. Odgovornost za dijete, za učenika, za zajednicu, za baštinu, za istinu, za vjeru, za čovjeka.

Znanstveni članci u ovom broju otkrivaju koliko je suvremeni odgojno-obrazovni sustav složen i zahtjevan. Rad *Odgojitelji u inkluzivnom vrtiću* pokazuje da inkluzija nije samo organizacijski model, nego emocionalni i profesionalni izazov koji traži zrelost, timski rad i jasnu pedagošku usmjerenost. Rad *Odgojitelj u vjeri za potencijalno darovito dijete* produbljuje temu odgovornosti – darovito dijete nije samo „posebno dijete", nego dijete koje traži podršku s dušom, odgojitelja koji zna vidjeti više i dublje. U članku *Izazovi rada u inkluzivnoj školi* ponovno se vraćamo na temeljno pitanje: Kako učitelj može biti pravedan, poticajan i istodobno realan u radu s učenicima sa specifičnim teškoćama učenja? Odgovor se ne nalazi u metodama, nego u učiteljevu srcu i profesionalnoj etici.

Filozofski rad *Leibniz i ljudska sloboda* unosi u broj jednu dragocjenu dimenziju – podsjetnik da se odgoj i obrazovanje ne mogu razumjeti bez promišljanja o čovjeku, njegovoj slobodi, odgovornosti i moralnoj odluci. Članak *Odnos stručnog usavršavanja i razvoja kompetencija vjeroučitelja* pak jasno pokazuje da vjeroučitelj nije samo prenositelj sadržaja, nego profesionalac koji raste, uči i oblikuje svoj identitet kroz cjeloživotno učenje.

Posebno mjesto zauzima rad *Od baštine do identiteta – integracija djela Ivana Meštrovića u kurikul Katoličkog vjeronauka*. On nas podsjeća da identitet nije apstraktna kategorija, nego živa veza između umjetnosti, vjere, kulture i osobnog iskustva učenika.

Stručni članci i prikazi u ovome broju otkrivaju kako se teorija pretače u praksu. Recenzija knjige Massima Recalcatija *Školski sat* snažno odjekuje u kontekstu svih ostalih radova: škola se može obnoviti samo ako se obnovi učiteljeva strast. Bez strasti nema odgoja, bez odgoja nema čovjeka. Osim strasti važna je i empatija, koju odgojitelji/učitelji treba-

ju jačati kako bi je djeca/učenici mogli razvijati. Rad *Važnost empatije u odgojnom procesu* ističe koliko je empatija važna u prevladavanju predrasuda, stjecanju povjerenja, boljem razumijevanju te u boljoj komunikaciji.

Metodički prilozi – od vrtića do srednje škole – pokazuju kako se učiteljeva strast pretače u konkretne nastavne sate: bibliolog o milosrdnom ocu, satovi o kraljici Jeleni za osnovnu i srednju školu, kateheza za župni vjeronauk *Budi bližnji* te kateheza *Uz Isusa sam siguran* za vjerski odgoj u vrtiću. Svi oni zajedno tvore mozaik u kojem se jasno vidi: odgoj je uvijek susret. Susret s djetetom, susret s tekstom, susret s baštinom, susret s Bogom.

Posebnu ljepotu ovom broju daje tema kraljice Jelene, čuvarice vjere, majke siromaha, graditeljice crkava. Njezina prisutnost u metodičkim radovima nije slučajna – ona je simbol onoga što želimo biti kao odgojitelji, vjeroučitelji, katehete i roditelji: ljudi koji grade na stijeni, a ne na pijesku; ljudi koji ostavljaju trag dobrote, a ne trag moći.

Ovaj broj *Svjedoka* potvrđuje da časopis ostaje vjeran svojoj misiji: biti mjesto gdje se susreću znanost, vjera, pedagogija, kultura i život. U vremenu brzih promjena, površnosti i umora *Svjedok* podsjeća da odgoj nije tehnička vještina, nego poziv. Poziv koji traži znanje, ali i srce. Stručnost, ali i suosjećanje. Metodiku, ali i mudrost. Vjeru, ali i odgovornost.

Neka ovaj broj bude poticaj svima koji odgajaju – da ustraju, da se usavršavaju, da se ne boje izazova i da uvijek iznova otkrivaju ljepotu svoga poslanja.

Jadranka Garmaz